

2. A második, az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalap:

— A Bizottság nem vette figyelembe azon tényt, hogy a BPP-nek nyújtott állami garanciát igazolja az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja, amely „egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére” nyújtott támogatásokra hivatkozik.

3. A harmadik, a tényállás nyilvánvaló téves megállapítására és az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének ebből eredő megsértésére alapított jogalap:

— A Bizottság tévesen állapította meg a tényállást, és nem vette figyelembe különösen azt, hogy a BPP már felhagyott üzleti tevékenységével, és hogy a garancia kizárólag bizonyos, a garancianyújtás időpontja előtt keletkezett tartozások kiegyenlítéséhez szükséges finanszírozást szolgált. A nyújtott garancia a BPP számára semmilyen előnnyel nem járt, nem érintette a tagállamok közötti kereskedelmet, nem torzította a versenyt, és nem is volt alkalmas ilyen hatások kiváltására, ezért nem tekinthető a belső piaccal összeegyeztethetetlennek.

4. A negyedik, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalap:

— A megtámadott határozat pusztán eljárási okokból rendelte el az állítólagos támogatás visszatéríttetését, amely támogatás a belső piaccal nem összeegyeztethetetlen. A visszatérítendő összeg kiszámításához alkalmazott módszer nem tartja tiszteletben a Bizottság iránymutatásaiban megállapított elveket.

5. Az ötödik, a gondos ügyintézés elvének megsértésére alapított jogalap:

— A Bizottság túlzó és jogalapot nélkülöző követelményt állított fel azzal, hogy Portugália az új támogatások hivatalos bejelentéséhez szükséges szöveggel megegyező módon köteles a garancia meghosszabbítását bejelenteni.

6. A hatodik, a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított jogalap:

— A megtámadott határozat sérti a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét annyiban, amennyiben elrendeli az állítólagos támogatás visszatéríttetését.

7. A hetedik, az egyenlő bánásmódhoz való jog megsértésére alapított jogalap:

— A megtámadott határozat sérti az egyenlő bánásmódhoz való jogot annyiban, amennyiben a jelen esetet a hasonló helyzetektől eltérően kezelte.

2011. szeptember 15-én benyújtott kereset — Egyesült Királyság kontra EKB

(T-496/11. sz. ügy)

(2011/C 340/58)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselők: K. Beal barrister és S. Ossowski Treasury Solicitor)

Alperes: Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az Európai Központi Bank (EKB) által 2011. július 5-én közzétett, az eurorendszer felügyelői tevékenységének politikai keretrendszerre (!) című dokumentumot annyiban, amennyiben olyan letelepedési politikát állapít meg, amelyet az eurorendszeren kívüli tagállamokban letelepedett központi szerződő fél általi kiegyenlítési rendszerekre (central counterparty clearing systems, CCP-k) kell alkalmazni.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap szerint

— az EKB egyáltalán nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy a vitatott aktust kibocsássa, vagy legalábbis azt nem bocsáthatta volna ki olyan jogi aktus, mint a Tanács vagy adott esetben maga az EKB által elfogadott rendelet hiányában.

2. A második jogalap szerint

— a vitatott aktus *de iure* vagy *de facto* letelepedési követelményt ír elő azon CCP-kre, amelyek euróban kívánnak olyan elszámolási vagy kiegyenlítési ügyleteket végrehajtani, és amelyek napi forgalma egy bizonyos mértéket meghalad. A vitatott aktus sérti az EUMSZ 48. cikket, EUMSZ 56. cikket és/vagy az EUMSZ 63. cikket, vagy mindhármát azáltal, hogy:

a) az Egyesült Királysághoz hasonló, euroövezeten kívüli tagállamokban letelepedett CCP-k kötelesek ügyvezetési és ellenőrzési központjaikat olyan tagállamokba áthelyezni, amelyek az eurorendszer tagjai. Ezenfelül kötelesek lesznek újra bejegyeztetni magukat más tagállam nemzeti jogában elismert jogi személyként;

b) amennyiben ilyen CCP-k a követelményeknek megfelelően nem helyezik át e központjaikat, megakadályozzák őket abban, hogy az eurorendszer tagállamainak pénzügyi piacaihoz egyáltalán hozzáférjenek, vagy azokhoz ugyanolyan feltételekkel férjenek hozzá, mint az eurorendszer tagállamaiban letelepedett CCP-k;

(¹) HL 2011. L 159., 95. o.

- c) az ilyen külföldi CCP-k egyáltalán nem jogosultak az EKB vagy az eurorendszer nemzeti központi bankjai (NKB-k) által felkínált kedvezményekhez hozzáférni, illetve azokhoz nem azonos feltételekkel férhetnek hozzá;
- d) ennek eredményeképpen korlátozott, sőt teljes egészében kizárt az ilyen CCP-k azon lehetősége, hogy az Unióban az ügyfelek számára euróban elszámolási vagy kiegyenlítési szolgáltatásokat kínáljanak.

3. A harmadik jogalap szerint

— a vitatott aktus sérti az EUMSZ 101. cikket és/vagy az EUMSZ 106. cikkel és az EUSZ 13. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 102. cikket, mivel:

- a) valójában megköveteli azt, hogy valamennyi, egy bizonyos szintet meghaladó, euróban történő elszámolási ügyletet euroövezetben található tagállamban letelepedett CCP-k hajtsanak végre;
- b) valójában utasítja az euroövezetbeli NKB-kat arra, hogy ne biztosítsanak euro-devizatartalékokat az euroövezeten kívüli tagállamokban letelepedett CCP-k számára, amennyiben túllépik a határozatban megállapított határértéket.

4. A negyedik jogalap szerint

— az euroövezeten kívüli tagállamokban letelepedett CCP-k számára előírt azon követelmények, hogy jogi formájukat és letelepedési helyüket megváltoztassák, állampolgárságon alapuló közvetlen és közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül. Ez sérti az egyenlőség általános uniós alapelvét is, mivel a különböző tagállamokban letelepedett CCP-ket bármiféle objektív igazolás nélkül eltérő bánásmódban részesítik.

5. Az ötödik jogalap szerint

— az arra vonatkozó bizonyítási teher átvállalása nélkül, hogy az ilyen korlátozások nem igazolhatók közérdekekkel (az EKB kötelezettsége, hogy a kivételt — amennyiben azzal kíván élni — bizonyítsa), az Egyesült Királyság vitatja, hogy az EKB által előadott bármely közérdekre alapított igazolás megfelelné az arányosság követelményének, mivel az Unión belül, de az euroövezeten kívül letelepedett pénzügyi intézmények feletti ellenőrzés biztosítására kevésbé korlátozó eszközök is rendelkezésre állnak.

2011. szeptember 26-án benyújtott kereset — Sanofi Pasteur MSD kontra OHIM — Mundipharma (egymásba fonódó sarlók ábrázolása)

(T-502/11. sz. ügy)

(2011/C 340/59)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Sanofi Pasteur MSD SNC (Lyon, Franciaország) (képviselők: T. de Haan és P. Péters ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Mundipharma AG (Basel, Svájc)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsának 2011. július 22-én az R 1904/2010-4. sz. ügyben hozott határozatát;

— A Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

Az érintett közösségi védjegy: az egymásba fonódó sarlókat ábrázoló ábrás védjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában — 5164561. sz. közösségi védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 94500843. sz., szalagokat ábrázoló francia ábrás védjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában; a 620636. sz., szalagokat ábrázoló nemzetközi ábrás védjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában; a 627401. sz., szalagokat ábrázoló nemzetközi ábrás védjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást teljes egészében elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009 tanácsi rendelet 76. cikkének, valamint 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy a korábbi védjegyek erőteljes megkülönböztető képességére a fellebbezési eljárásban már nem hivatkoztak, és nem megfelelően értékelte az összetevettségét.

(¹) Az EKB honlapján 2011. július 5-én történő közzététellel tették a nyilvánosság számára elérhetővé.